

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 171.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365923984/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Kan du hexe?» – spurgte Valman – »eller gik der et halvt Aarhundrede over dit Ansigt i en Minut?»

»En Smule Mimik, min Bro'er, inter Andet! – Har du glemt mine 36 Ansigter, hvormed jeg selv fik vor pedantiske Conrector til at lee?» – Nu gjorde han dem allesammen, og Valman maatte lee, enten han vilde eller ei.

»Men den Rigdom, du brammer med, Mathis! paa hvad Maade er du kommen dertil?»

»Derfor priser jeg min Konst. Man maa gribe task ind i Livet, Kammerat, see det er Tingen! – forstaa mig ret! – jeg mener just ikke plumpt og ligefrem med lange Fingre. – Nei, sine Talenter maa man gjøre gjældende, min Bro'er! Den, der kjender sine Folk, veed altid at kaste den Krog ud, som fanger Guldfisk. Men sig mig nu kort og godt: hvad fattes dig, Christen Valman? for du er en slet Comediant, hvis du troer at bilde mig ind, det er Alvor med din Lystighed. Den agte Humor har du aldrig kjendt; men jeg har dog altid haft det Haab om dig, at der med Tiden kunde blive en ganske respectabel Nar af dig.»

»En miserabel Nar er der blevet af mig. Jeg har for Alvor forelsket mig – har du hørt galere? – og i en Pige, som om tre Dage ægter en Greve og giver Chirurgen en god Dag, trods et hjerteligt Kys og denne Ring! Har betroede nu sin gamle Skolekammerat hele hans lille Eventyr med den smukke Grossererdatter og den Lykke, han troede at have gjort, som Magnetsur – men hvorledes han nu idag var falden ned fra sin syvende Himmel ved tre Ord af en Portner.

»Ja saa! du har villet magnetsere dig en kjon og rig Kone til» – udbrød Mathis og klappede ham paa Skulderen – »Bravo! Kammerat! godt begyndt! – der kan blive Noget af dig! – Den Konst har jeg ogsaa praktiseret, men uden saa grundige Hensigter.»

»Hint Forhold kom af sig selv, uden nogen Plan og Hensigt» – forsikkrede Valman. – »Hum er sig neppe selv bevidst, hvad hun kun i somnambul Tilstand gav mig dette Pant paa.» Han betragtede sin Ring og faldt i dybe Tanker.

»Jeg lykønsker dig, min Bro'er!» – begyndte Mathis med en halv ironisk, halv høitidelig Mine og fyldte hans Glas med den blinkende Johannisberger, medens han ubemærket hældede nogle Draaber dertil af en lille Flaske, han bar i Vestelommen – »Du er jo saaledes forlovet paa den allerinteressanteste Maade, mere med en yndig drøm-